

A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
v é g z é s e

Az ügy száma: Kfv.VII.37.159/2026/2.

A tanács tagjai: Dr. Varga Zs. András a tanács elnöke
Dr. Remes Gábor előadó bíró
Dr. Sperka Kálmán bíró
Dr. Szilas Judit bíró
Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó bíró

Az I. rendű felperes: felperes1
cím1

A II. rendű felperes: felperes2
cím1

A felperesek képviselője: Dr. Szabó Balázs ügyvéd
cím2

Az alperes: Győr-Moson-Sopron Vármegyei Kormányhivatal
cím3

Az alperes képviselője: Dr. Martsa Balázs kamarai jogtanácsos

Az I. rendű alperesi érdekelt: érdekelt1
cím4

A II. rendű alperesi érdekelt: érdekelt2
cím4

A III. rendű alperesi érdekelt: érdekelt3
cím1

A IV. rendű alperesi érdekelt: érdekelt4
cím1

A per tárgya: címképzési ügyben hozott GY/05/947-8/2022. számú határozat,
mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata

A felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat: a Győri Törvényszék 9.K.700.279/2025/6.
számú – kijavított – ítélete

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az I. és a II. rendű felperesek (7. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A perben nem álló név1 2021. szeptember 2-án házszám megállapítása iránti kérelmet terjesztett elő Győr Megyei Jogú Város Jegyzőjénél, mint elsőfokú hatóságnál, miután a város1, hrsz1 helyrajzi számú, természetben a cím5 utcában található ingatlan az ingatlan-nyilvántartásban nem rendelkezett házszámmal.

[2] Az elsőfokú hatóság az eljárása során a fenti ingatlan környezetében lévő ingatlanok házszámait is felülvizsgálta, és a 2021. szeptember 8-án kelt 88855-2/2021. számú határozatában döntött azok – köztük a felperesek tulajdonában álló város1, hrsz.2 és hrsz.3 helyrajzi számú, valamint az alperesi érdekeltek tulajdonában álló hrsz.4 helyrajzi számú ingatlanok – címének megállapításáról.

[3] Az alperes a 2022. augusztus 1-én kelt, keresettel támadott határozatával – az elsőfokú hatóság határozatát megváltoztatva – az ingatlanok címét az alábbiak szerint állapította meg:

Az

ingatlan helyrajzi száma:	Az ingatlan- nyilvántartásban jelenleg szereplő címe:	A személyiadat és lakcímnyilvántartásban jelenleg szereplő címe:	Új cím:
hrs.5	-	-	cím5 utca 9.
hrs.4	cím5 utca		
	hrs.4 hrsz.	cím5 utca 9/A. cím5 utca 9/A.	
hrs.6	cím5 utca	cím5 utca 9/D.cím5 utca 9/C.	
hrs.2	cím5 utca 9.	-	cím5 utca 9/G.
hrs.3	cím5 utca 9/C.cím5 utca 9/C.	cím5 utca 9/H.	
hrs1	-	-	cím5 utca 9/I.

[4] Az alperes a határozatát a központi címregiszterről és a címkezelésről szóló 345/2014. (XII. 23.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kcr. rendelet) 2. § (1)-(2) bekezdéseiben, 15. § (1)-(1a) és (2) bekezdéseiben, 20. §-ában, valamint a Győr Megyei Jogú Város Önkormányzata Közgyűlésének a házszám-megállapítás szabályairól és a házszám megjelölésének módjáról szóló 9/2015. (III. 27.) számú önkormányzati rendeletének (a továbbiakban: Ök. rendelet) 3. §-ában foglaltakra alapította.

[5] Indokolása szerint azt kellett vizsgálnia, hogy a rendelkezésre álló koncepciók közül melyik eredményezi a legkevesebb érintett címének megváltozását. A hrsz.5 és a hrsz1 helyrajzi számú ingatlanok esetében megállapított házszám egyetlen nyilvántartás adatai alapján sem ismert, tehát e két esetben e szempont nem volt figyelembe vehető. Emellett azt is köteles volt megvizsgálni, hogy a javaslatok tényszerűen megvalósíthatóak-e. Megállapította, hogy az érintettek körét tekintve a *egyéb1* koncepció tartja nagyobb tiszteletben a magánszemélyek érdekeit, emellett ez a címkézés címkézési előírást nem sért, a jelenlegi állapot szerint megvalósítható. A „*egyéb2* koncepcióban javasolt címkézés a rendelkezésre bocsátott adatok és bizonyítékok alapján nem valósítható meg.

[6] Az ügyféli nyilatkozatok nyomán kialakított koncepciót összevetette a támadott elsőfokú határozatban szereplő címképzéssel és megállapította, hogy azt egyrészt az ügyféli jogok biztosítása nélkül határozták meg, másrészt pedig annyiban inkonzisztens, hogy a hrsz.7, hrsz.8. és hrsz.9 helyrajzi számú, a utca1 felől megközelíthető ingatlanok vonatkozásában kizárólag két címadat felvételét teszi lehetővé. Rámutatott, hogy az elsőfokú hatóság számára közérdekként merült fel a utca1i címkézés biztosítása, ugyanakkor az csak részben valósult meg; az ügyfelekkel való együttműködés keretében kialakított koncepció ezen ellentmondást is feloldja.

A jogerős ítélet

[7] Az I. és a II. rendű felperesek az alperes határozata ellen közigazgatási pert indítottak, az elsőfokú bíróság a 2025. május 20-án kelt – majd 2026. január 20-án, a 10. sorszámu végzéssel kijavított –, felülvizsgálni kért jogerős ítéletével a felperesek keresetét elutasította.

[8] A jogerős ítélet indokolása szerint a felperesek keresetét az ügyben értékelhető jogszabályi hivatkozásokra figyelemmel a 9.K.700.998/2022. számú eljárásban előterjesztett kereseti kérelem és a bíróság felhívására a 9.K.700.459/2023. számú eljárásban 6. sorszámon előterjesztett kereseti kérelem-pontosítás keretei között bírálta el.

[9] Kiemelte: a hatóságnak – amennyiben a kérelem indokoltságát elfogadta – mindösszesen annyit kellett vizsgálnia, hogy a házszám megállapítására vonatkozó javaslat a Kcr. rendeletben foglalt előírásoknak megfelel-e, az Ök. rendelet 3. §-ában meghatározott módszert követi-e, a lehető legkevesebb érintett címének megváltoztatásával jár-e. Ez utóbbi rendelkezés nyilvánvalóan azért került az Ök. rendeletbe, mert a már megállapított házszámok módosítása, még amennyiben jogszerű is, az érintett ingatlan tulajdonosok részére átmeneti érdeksérelemmel járhat, amely érdeksérelem megváltozó címüknek a velük kapcsolatban álló közszolgáltatók és más érintettek felé bejelentésénél jelentkezik.

[10] Kifejtette, hogy a perbeli esetben a hatóság tényállás-tisztázási kötelezettségének kereteit az Ök. rendelet, háttérjogszabályként pedig a Kcr. rendelet jelölte ki. Az alperesnek azt kellett vizsgálnia, hogy a felsorolt jogszabályhelyeken meghatározott körben rendelkezésre állnak-e adatok a közhiteles nyilvántartásban szereplő lakcímadatok módosítására. Megállapította, hogy a hatóság e kötelezettségének az ügy egyedi körülményeire tekintettel a szükséges mértékben tett eleget, a beszerzett bizonyítékok nemcsak a tényállás tisztázásához vezettek, de alkalmasak voltak arra is, hogy az irányadó szabályozás vizsgálatával a hatóság a tényállás jogi értékelését elvégezze, és a szükséges jogkövetkezményeket az ügyben levonja. Az alperes a módosítási kérelem indokoltságát helyesen állapította meg, tényállás-tisztázási körében megfelelően támaszkodott az eljárással érintett ingatlanok ingatlan-nyilvántartásban, valamint személyiadat- és lakcímnnyilvántartásban szereplő címére, a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás adattartamának utólagos vizsgálatára a felperesek külön jelzése ellenére sem volt hatásköre.

[11] Az alperes a Kcr. rendelet 15. § (1)-(1a) bekezdéseiben, valamint (2) bekezdésében foglaltak alapján megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a felperesek által javasolt módosítás címképzési előírást sért, így az nem valósítható meg. Megalapozottan jutott arra a következtetésre is, hogy az Ök. rendelet 3. § (5) bekezdésében foglalt előírások megtartása mellett a perrel támadott határozat rendelkező része szerinti címmódosítás vezet a legkevesebb érintett címének változásához.

[12] A kereseti kérelemben foglaltak ellenére a felperesek semmilyen szempontból nem voltak elzárva az eljárás iratainak megismerésétől, az elsőfokú hatóság döntésének megváltoztatására irányuló eljárásról pedig már csak azért is tudomással bírhattak, mert az alperes GY/05/102-6/2022. számú – az elsőfokú hatóság határozatát módosító 88855-6/2021. számú határozatot megsemmisítő – határozata éppen a kezdeményezésükre indult közigazgatási perben keletkezett.

[13] A felpereseknek a hatóság tisztességes és szakszerű eljárásának hiányával kapcsolatban tett észrevételei kapcsán utalt az Alaptörvény a XXIV. cikk (1) bekezdésére, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 2. § (1)-(2) bekezdéseire, és hangsúlyozta, hogy a hatóság az elmúlt években folyamatban volt számos eljárásban mindent megtett az ügy jogszerű, szakszerű, észszerű időn belül történő lebonyolítása érdekében. Ha a hatósági jogértelmezés jogszerűsége megállapítható, akkor az egyben a szakszerűségét is jelenti. Amennyiben tehát az ügyben a jogszabály alkalmazása helytálló volt, úgy a szakszerűség követelménye nem szenvedhetett csorbát. Hozzátette, hogy a lakcímrendezéssel összefüggő eljárás elhúzódása az ügyben nem a hatóság mulasztásának, hanem a felperesek rosszhiszemű magatartásának volt egyértelmű következménye.

[14] A bizonyítékok mérlegelésénél a felperesek és az alperesi érdekelték ügyben tett nyilatkozatai alapján figyelembe vette azt a körülményt, hogy a kereseti kérelem valójában nem a hatósági határozat által okozott jogsérelem orvoslására, hanem a szomszédjogi vitákra adott válaszként jelentkezett. Rámutatott, hogy a címképzés esetleges jogsértő volta az érintett feleknél még a kereset alapossága esetén is szinte kimutathatatlanul kismértékű érdeksérelmet és ebből következő jogsérelmet okozott volna.

[15] Összefoglalóan megállapította, hogy per tárgya szerinti közigazgatási tevékenység jogsértést nem valósított meg, az alperes eljárása és határozata a kereseti kérelem által sérelmezett körben a Kcr. rendelet 2. § (1) bekezdésében, 5. § (1) bekezdés i) pontjában, valamint 20. §-ában, az Ök. rendelet 3. § (2), (5) bekezdéseiben, valamint az Ákr. 2. §-ában és 62. §-ában foglaltakat nem sértette.

[16] A felperesek bizonyítási indítványa ellenére mellőzte az alperes ismételt nyilatkoztatását a perrel támadott döntés alapjául szolgáló jogszabályhelyekkel kapcsolatban, mivel a felperesek részére okozott esetleges jogsérelmet a perrel támadott döntés alapján és

nem az alperes által előterjesztett további beadványokban megfogalmazottak alapján vizsgálta. Mellőzte az alperes által benyújtott okiratokon felüli dokumentumok beszerzését, mert a rendelkezésre álló adatok és iratok elegendőek voltak a jogvita eldöntéséhez. Mellőzte az alperesi érdekelteken kívül további ingatlantulajdonosok meghallgatását, mivel nyilatkozatuktól az ügy jogi megítélésének módosulása nem volt várható.

A felülvizsgálati kérelem

[17] Az I. és a II. rendű felperesek felülvizsgálati kérelmükben elsődlegesen a jogerős ítélet megváltoztatásával a közigazgatási cselekmény megsemmisítését, és a közigazgatási szerv új eljárás lefolytatására kötelezését, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérték.

[18] A felülvizsgálati kérelem befogadhatósága körében a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára és b) pontjára hivatkoztak.

[19] Befogadási kérelmük indokaként előadták, hogy az ügyfelek bevonása, jogaik biztosítása rendre elmaradt az eljárás során. Ezzel összefüggésben az Ákr. 123. § (1) bekezdés g) pontjában meghatározott semmisségi okra hivatkoztak, továbbá arra, hogy az első- és a másodfokú határozatok indokolásából nem derül ki, kiket vettek figyelembe ügyfélként, ami sérti az Ákr. 81. § (1) bekezdését. Az elsőfokú bíróság a kereset-pontosításukban előadottak és a Kp. 85. § (3) bekezdés a) pontja ellenére ezzel a kérdéssel nem foglalkozott. A jogerős ítéletből állapítható meg, milyen szempontok alapján választotta ki a bíróság az alperesi érdekelteket, mint akiknek a nyilatkozata a jogi jelentőséggel bír és kik azok, akiket még csak nem is értesítettek a közigazgatási bírósági peres eljárásról. Nem indokolta azt sem, hogy az eljárásba be nem vont ügyfelek meg nem tehetett nyilatkozatai miért nem alkalmasak az ügy jogi megítélésének módosítására, miért mellőzte őket. A bíróság a Kp. 2. § (1)-(3) bekezdéseiben foglalt feladatát nem látta el, bizonyítási eljárása nem volt teljeskörű. A jogerős ítélet álláspontjuk szerint e tekintetben ellentétes több kúriai határozattal is: megjelölték a Kfv.IV.37.982/2021/10. számú határozat indokolásának [29]-[31], [35]-[36], [38] bekezdéseit, a Kfv.IV.37.324/2023/11. számú határozat indokolásának [40], [43], [56]-[57] bekezdéseit, a Kfv.VII.37.677/2023/6. számú határozat indokolásának [15]-[18], [20]-[21] bekezdéseit és a Kfv.III.37.302/2024/8. számú határozat indokolásának [45]-[49] bekezdéseit.

[20] Kifogásolták, hogy az első- és másodfokú határozatok, illetve a jogerős ítélet sem tartalmaz magyarázatot arra, miért vettek figyelembe olyan címekeket, amelyek a közhiteles ingatlan-nyilvántartás szerint nem léteznek, az oda bejegyzett címekeket pedig miért hagyták figyelmen kívül. Nem szerepel egyik döntés indokolásában sem, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) vonatkozó rendelkezéseit miért nem alkalmazták, és hogy miért az eljáráskor már hatályát veszített önkormányzati rendelet szövegét alkalmazták. A hatóságok és a bíróság is megsértették az Ákr. 76. §-át, ugyanis nem volt lehetőségük, hogy a beszerzett bizonyítékokkal kapcsolatban nyilatkozatot tegyenek, bizonyítékot nyújtsanak be, bizonyítási indítvánnyal éljenek. Mivel a hatóságok által beszerzett bizonyítékokat az eljáró bíróság be sem kérte, így a Kp. 85. § (5) bekezdésében foglalt, kötelező vizsgálatot nem végezhetette el. E körben az Ákr. 123. § (1)

bekezdés h) pontjára hivatkoztak. Megjelölték továbbá a Kfv.VII.37.677/2023/6. számú kúriai határozat indokolásának [20]-[21] bekezdéseit.

[21] Hangsúlyozták, hogy az elsőfokú bíróság számos jogszabályi rendelkezést megsértett; felhívták a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 3. §-át, 6. §-át, 111. §-át, 201. § (1) bekezdés a) és c) pontjait, 230. § (3) bekezdését, 237. § (1)-(2) bekezdését, (3) bekezdés a)-c) pontjait, (4) bekezdését, 266. § (3) és (4) bekezdéseit, 323. § (1)-(3) bekezdéseit, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 5:166. § (2) bekezdését, 5:167. §-át, 5:177. § (2) bekezdését. A bíróság egyik beadványuk kapcsán sem hívta fel őket pontosításra, hiánypótlásra. Az eljárás során semmilyen, konkrétan az ügyre vonatkozó tájékoztatást, kioktatást nem kaptak, annak ellenére, hogy jogi képviselőjük nem volt. Az általuk hivatkozott Ptk. és az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inytv.) előírásaival nem foglalkozott, a hatályát veszített önkormányzati rendelet szövegét alkalmazta. A közhiteles ingatlan-nyilvántartási adatokról a jogszabályi előírások ellenére nem vett tudomást, nyilatkozatokat fogadott el azok ellenében. A bíróság számára több okiratot (az eljárások során keletkezett határozatok, végzések és más közokiratok) benyújtottak, mégsem indokolta részletesen, hogy ezeket a bizonyítékokat miért nem vette figyelembe. Hivatkoztak a Kfv.IV.37.955/2019/6. számú kúriai határozat indokolásának [38]-[39], [56] bekezdéseire.

A Kúria döntése és jogi indokai

[22] A felülvizsgálati kérelem befogadására – az alábbiakra tekintettel – nincs törvényes lehetőség.

[23] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[24] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával kapcsolatban előadottakat, ám azok alapján a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását nem látta indokoltnak. A felülvizsgálati kérelemben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat tartja fontosnak kiemelni.

[25] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerint a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre alapozott felülvizsgálat a bíróság tisztességes eljárásának és a közigazgatás tisztességes ügyintézésének a kontrollját jelenti.

[26] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti befogadhatósági okot a felülvizsgálatot kérőnek részletesen meg kell indokolnia [Kp. 117. § (4) bekezdés]. Ennek az indokolásnak az állított eljárási jogszabálysértés körében oly

mértékű kétséget kell ébresztenie a felülvizsgálni kért jogerős határozat helytállósága tekintetében, hogy az további érdemi vizsgálat nélkül ne legyen megítélhető.

[27] A Kúria a befogadhatóság tárgyában hozandó döntésekor kizárólag a Kp. 118. § (1) bekezdésében felsorolt befogadási ok(ok) fennállását vizsgálhatja, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt, annak alapját képező jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, arra ugyanis csak a már befogadott felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatában kerülhetne sor. Mindazonáltal annyi e körben is megállapítható, hogy az I. és a II. rendű felperesek a befogadási kérelmükben állították ugyan, hogy az eljárásba további ügyfél bevonásának lett volna helye, azonban nem jelölték meg konkrétan, mely személy(ek) eljárásba való bevonásának hiányát sérelmezik, azaz mely körben állítanak semmisséget, illetve indokolási hiányosságot. Mindeközben az alperes határozata részletesen tartalmazza, hogy az elsőfokú hatósági eljárás során az ügyfelek számára valóban nem biztosítottak lehetőséget az általuk megfelelőnek tartott koncepciók bemutatására, de pontosan ezért az alperes a tényállás további tisztázását és az ügyféli jogok biztosítását tartotta szükségesnek. A személyiadat- és lakcímnnyilvántartás adatai alapján meghatározta az érintett ügyféli kört, majd az Ákr. 5. § (1)-(2) bekezdéseiben foglaltakra tekintettel, az ügyféli jogok előmozdítása érdekében nyilatkozattételre és bizonyíték-csatolásra biztosított lehetőséget. Felhívta az ügyfelek figyelmét arra is, hogy a nyilatkozattétel elmaradása esetén a rendelkezésre álló adatok, illetve a vonatkozó jogszabályok előírásai alapján dönt. Az alperes felhívó végzésére tekintettel az I. és a II. rendű, valamint a III. és a IV. rendű alperesi érdekeltek terjesztettek elő beadványt, míg név² részéről a küldemény „nem kereste” postai jelzéssel érkezett vissza. A többi ügyfél a felhívó végzést átvette, azonban beadványt, észrevételt nem terjesztett elő. Az alperes kiemelte, hogy az Ákr. 2. § (2) bekezdés a) és b) pontjaiban foglalt alapelvek érvényre juttatása érdekében szerezte be az ügyféli nyilatkozatokat. Döntése során figyelemmel volt arra, hogy az ügyféli nyilatkozatokat a másodfokú eljárásban beszerezte, és azokat értékelve egy, az ügyféli álláspontokat is figyelembe vevő koncepciót alakíthatott ki, éppen emiatt rendelkezett az elsőfokú hatóság határozatának megváltoztatásáról. A közigazgatási peres iratokból megállapítható volt továbbá, hogy az elsőfokú bíróság a 2022. október 3-án kelt 9.K.700.998/2022/2. számú végzésével a Kp. 20. § (1) bekezdése alapján értesítette a határozattal érintett helyrajzi számú ingatlanok tulajdonosait: az alperesi érdekelteket, név³ és név⁴, valamint név⁵ az érdekelteként való perbelépés lehetőségéről. Az, hogy az alperesi érdekelteken kívül a többi értesített nem lépett perbe, nem róható a bíróság terhére. További nyilatkoztatásuk mellőzésének az elsőfokú bíróság indokát adta.

[28] Az alperes – szemben a felperesek kifogásával – a határozatának indokolásában megállapította, hogy mind az ingatlan-nyilvántartás, mind a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás adatai ki nem alakult címetek tartalmaztak. Hangsúlyozta, hogy e nyilvántartások nem létrehozzák az adott címet, hanem pusztán deklarálják azt. A központi címregiszterben (helyrajzi számhoz hozzárendelt, azaz a helyrajzi számi adatokat is tartalmazó) címadat nem létezik, a – több ügyfél által is hivatkozott – nyilvántartások adatai nem megfelelőek, azok címadatként nem vehetőek figyelembe. Mind az alperes, mind az elsőfokú bíróság deklarálta a Kcr. rendeletre és az Ök. rendeletre – mint az adott címképzési ügyben irányadó jogszabályokra – alapították a döntésüket, más, így különösen az ingatlan-nyilvántartási ügyekre vonatkozó szabályok (Ptk., Inyvtv.) alkalmazása ezért fel sem merülhetett. Az alperes a határozatának indokolásában utalt arra is, hogy az ügyféli nyilatkozatok Ákr. alapelveket szem előtt tartó beszerzése során egyenlő lehetőséget biztosított arra, hogy az eljárás minden résztvevője megismerje a többi résztvevő által addig előadott érveket és javaslatokat, illetve szintén egyenlő lehetőséget biztosított arra is, hogy az általuk előadottakat pontosítsák. Az elsőfokú bíróság pedig arra a következtetésre jutott, hogy a felperesek nem voltak elzárva az eljárás iratainak megismerésétől. A felperesek az alperes és az elsőfokú bíróság által kifejtett érvekkel a befogadás érdekében nem szálltak vitába. Az

alperes a határozatát nem mérlegelési jogkörben hozta, így az elsőfokú bíróságtól ilyen irányú vizsgálódás nem volt várható.

[29] A felperesek a befogadási kérelmükben számos – általuk megsértettnek tartott – perrendi szabályt megjelöltek, pervezetési hiányosságokra hivatkoztak. E tekintetben kiemeli a Kúria, hogy a közigazgatási peres eljárás 2022-ben, három és fél évvel ezelőtt indult. Az elsőfokú bíróság ez idő alatt négy tárgyalást tartott, amelyeken a felperesek személyesen részt vettek. A 2023. május 23-án tartott tárgyalásról készült 9.K.700.459/2023/5. számú jegyzőkönyv szerint a felek az eljárástámogatási kötelezettségükről, a jóhiszemű pervitel követelményéről tájékoztatást kaptak, és ugyanezen, valamint a 2023. október 3-án tartott tárgyalásról készült 9.K.700.459/2023/12. számú, a 2024. május 2-án tartott tárgyalásról készült 9.K.700.459/2023/15. számú és a 2025. május 20-án tartott tárgyalásról készült 9.K.700.279/2025/6. számú jegyzőkönyvek szerint velük az elsőfokú bíróság a jogvita ténybeli és jogi vonatkozásait megtárgyalta. A felek a jegyzőkönyvezés kapcsán kijavítást, kiegészítést a tárgyalások során vagy azt követően nem kértek. Az elsőfokú bíróság a jogerős ítéletét megindokolta, a bíróságot terhelő indokolási kötelezettségből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásait is kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {3107/2016. (V. 24.) AB határozat, Indokolás [38]; 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]; 4/2022. (III. 23.) AB határozat, Indokolás [23]}. Az pedig, hogy a felperesek az elsőfokú bíróság ítéletben kifejtett jogértelmezését tévesnek tartják, érdemi döntését vitatják, nem tekinthető a felülvizsgálati kérelem befogadását megalapozó eljárási hibának. A felperesek a befogadási kérelmükben nem mutattak be olyan eljárási jogszabálysértést, amelynek kapcsán a Kúria az ügyben további érdemi vizsgálatot tartott volna szükségesnek, így a felülvizsgálati kérelem befogadására a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján nem látott lehetőséget.

[30] A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor lehet helye, ha a jogerős ítélet a Kúria közzétett határozatában kifejtettektől eltérő jogértelmezésen alapul.

[31] A felperesek a perbeli esetben felhívták a Kfv.IV.37.955/2019/6. számú kúriai határozat indokolásának [38]-[39], [56] bekezdéseit, a Kfv.IV.37.982/2021/10. számú határozat indokolásának [29]-[31], [35]-[36], [38] bekezdéseit, a Kfv.IV.37.324/2023/11. számú határozat indokolásának [40], [43], [56]-[57] bekezdéseit, a Kfv.VII.37.677/2023/6. számú határozat indokolásának [15]-[18], [20]-[21] bekezdéseit és a Kfv.III.37.302/2024/8. számú határozat indokolásának [45]-[49] bekezdéseit, azonban az ügyazonosság, a határozatok összevethetőségének bemutatásával adósak maradtak. Nem jelölték meg a jogkérdésben való eltérést, nem állítottak fel párhuzamot a jogkérdés szempontjából releváns tények, alkalmazandó jogszabályok, az eljárás kereteit meghatározó kérelmi elemek hasonlóságára utalva, nem fejtették ki, hogy a közzétett kúriai határozatokban mi az az elvi megállapítás, amelyben a jogerős ítélet eltérő jogi álláspontot tartalmaz. Nem indokolták, miben látják a közzétett kúriai határozatok és a jogerős ítélet közötti eltérést.

[32] A Kúria így mindössze általánosságban tudott annyit megállapítani, hogy a jogerős ítélet nem tartalmaz olyan jogértelmezést, amely szerint a jogvita kereteit a bíróságnak nem kellene meghatároznia. Az elsőfokú bíróság összefoglalta a felperesek keresetében és kereset-pontosításában kifejtett érveit, és azok mentén vizsgálta az alperes határozatának jogszerűségét. Kétségtelen, hogy nem eljárásjogi, hanem anyagi jogi jellegű kérdés az, hogy az ügy valakinek a jogát vagy jogos érdekét érinti, azaz vizsgálni kell a hatósági ügy tárgyát, azt az anyagi jogviszonyt, amelyről a hatóság döntést hoz, és ehhez képest állapítható meg, kinek van jog által védett közvetlen érintettsége. Ezzel ellentétes értelmezés a jogerős ítéletben nem szerepel. Az is kétségtelen, hogy a semmisségi esetek orvosolhatatlan eljárási szabálysértések, ezért nem mellőzhető a közigazgatási cselekmény

megsemmisítése, amennyiben az azzal szembeni jogorvoslati eljárásban további ügyfél bevonásának elmulasztása, mint semmisségi ok megállapítást nyer. A támadott határozat azonban semmisségi okot érintő megállapítást nem tartalmaz. Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletében olyan jogértelmezés sem található, amely szerint a döntéshez vezető, az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekről a döntés indokolásában ne kellene számot adni. Mindezek alapján a felülvizsgálati kérelem befogadására a Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján sem látott módot.

[33] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn, ezért a Kúria a befogadást a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[34] *A felülvizsgálati kérelem befogadása megtagadásának van helye, ha az abban foglaltak nem támasztják alá a rendkívüli jogorvoslati eljárás lefolytatásának szükségességét.*

Záró rész

[35] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

[36] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2026. március 24.

Dr. Varga Zs. András s.k.
a tanács elnöke

Dr. Remes Gábor s.k.
előadó bíró

Dr. Sperka Kálmán s.k.
bíró

Dr. Szilas Judit s.k.
bíró

Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó s.k.
bíró